

INGEZONDEN.

De redactie behoudt zich voor ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken, zoo noodig eenige bekorting aan te brengen.

HET BASOPHIELE ADENOOM VAN DE HYPOPHYSE.

In zijn artikel over de ziekte van CUSHING (*N. T. v. G.*, 20 April 1935, bldz. 1805 e.v.) schrijft dr. C. L. DE JONGH, wanneer hij de moeilijk te begrijpen pathogenesis van deze aandoening bespreekt: „Bij adenoomvorming van deze cellen (namelijk de basophiele, welke algemeen verondersteld worden het gonadotrope hormoon te leveren) zou men een *vermeerderde* functie van de geslachtsklieren verwachten” (bldz. 1810).

Bedoeld wordt dus, dat adenoomvorming en hypersecretie van het gonadotrope hormoon wel vast aan elkaar verankerd zullen zijn. Deze stellige verwachting is, naar het mij toeschijnt, eenigszins onlogisch, gezien het feit, dat de clinici reeds lang hebben leeren onderscheiden een struma met thyreotoxicosis van een struma zónder thyreotoxicosis. Wellicht is de tijd niet ver meer, dat de patholoog-anatoom door microscopisch onderzoek (en misschien specieele kleurmethodes) zal kunnen uitmaken, of de cellen van het hypophyse-adenoom in een toestand van hyper- of hyposecretie verkeerden, evenals dit nu reeds voor de cellen van de kropgezwellen mogelijk is.

J. VAN ETTINGEN, *med. cand.*

Het is altijd eenigszins onlogisch iets *stellig* te verwachten. Reeds spoedig leerde ik, dat men, vooral in de geneeskunde, steeds rekening moet houden met de mogelijkheid, dat verwachtingen niet uitkomen. Ik deed dit ook in bovengenoemde quaestie.

Wanneer echter de vorming van een adenoom de functie van een klier wijzigt, gebeurt dit gewoonlijk in den zin van een hypersecretie. Als voorbeelden noem ik de adenomen van de bijschildklieren, van de eilandjes van LANGERHANS, van de bijnierschors en van verreweg de meeste adenomen van de schildklier.

Wanneer een adenoom aanleiding geeft tot verminderde afscheiding van een hormoon, komt dit meestal, omdat het zóó groot is, dat het het secernerende weefsel verdringt. Bij de kleine adenomen, die men bij de ziekte van CUSHING ziet, is dit waarschijnlijk niet het geval.

Er zijn vele ervaren patholoog-anatomen, die met den geachten inzender van meening verschillen wat betreft zijn bewering, dat men nu reeds aan de cellen van kropgezwellen kan zien of zij in een toestand van hyper- of hyposecretie verkeerden. Ik moet hem toegeven, dat het mogelijk is, dat de tijd niet ver meer is, dat iedere patholoog-anatoom zich hiertoe wél in staat zal achten ten opzichte van de cellen van het hypophyse-adenoom. Ook dit verwacht ik niet stellig.

C. L. DE JONGH.

EEN WEERSTANDSKAS VOOR DE SPECIALISTEN?

De specialisten van de Afdeling Walcheren van de Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst hebben zich in hun vergadering d.d. 16 Mei, j.l., niet kunnen vereenigen met de plannen tot stichting van een weerstandskas, zooals bedoeld door de S.C., en met de daarvoor voorgestelde bijdragen. Zij hebben besloten dit ter kennis te brengen van de bestaande specialistenvereeningen.

Principieel hebben zij bezwaar tegen de vorming van een weerstandskas, omdat het nut huns inziens zeer problematisch is, hetgeen ter a.s. Groepsvergadering door den afgevaardigde zal worden toegelicht. Een scherpzinnig, eventueel juridisch geschoold adviseur zou, huns inziens, van grooter nut zijn. Bovendien staan er reeds vrij veel specialisten buiten het Maatschappijverband.

In dezen moeilijken, economischen tijd een bijdrage van f 100 ineens te vorderen,